



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

36. De visione quadam mirabili S. Annonis Archiepiscopi Coloniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

796 COLLATION. SACRAR.
sed & in plerisque locis alijs coepit annuatim
eiusdem regis ac militis Christi natalitudo
es Missarum celebratione venerari.

*Lambertus Schafnaburgensis in historia Go-
manorū, De visione quadam mirabilis S. An-
nonis Archiepiscopi Coloniensis.*

CAP. XXXVI.

DImidio ferè anno priusquam vitam
deret Archiepiscopus Anno, vifus
sibi domum quandam omni decorata-
tus, & foris resplendentem intrare. Et ecce
subsellis iudicibus, tanquam ad concilium
solemniter euocati residebant. Heribertus
Coloniensis Archiepiscopus, Bardo Mogi-
tinus Archiepiscopus, Boppo & Eberhardus
Treuirenses Archiepiscopi, Arnulfus Vene-
matiensis Episcopus, & alij quām plures Ge-
liarum Episcopi, quorum alios in carne nu-
rat, alios fama tantum & lectione compre-
rat, amicti omnes stolis pontificalibus, &
bentes vestem instar niuis candidam. Ipse quo-
que candidis admodum ac preciosis indi-
sibi videbatur, sed partem carentis vestimenti,
eam scilicet, qua pectus tegebatur, sordida
quædam ac foeda caligo obduxerat, accen-
culturus eius splendorē sua fœditate plurimum
obfuscabat, quam tamen ipse nimio rubor
perfusus obiecta manu tegere ac celare, ne
spicientium offenderet obtutum, conabatur.
Vidit inter eos sibi quoque sedem miri dor-
ris paratam. Quam cū occupare gaudio &
ultuosa

LIBER VIII.

797

ultatione æstuans procuraret, surgens Arnol-
fus Vvormaciensis Episcopus, modesta voce e-
um prohibuit, dicens, reuerendos patres, qui
assiderent, nolle eum in suum admittere con-
fessum, propterea quod vestem eius turpis hæc
macula foedaret. Cūq; iussis loco cedere, flens
confectoque nimium animo egrederetur, in-
secutus eum idem Episcopus, & quo animo, ait,
estō pater, maculam tantum hanc, quæ vestem
tuam infecit, maturius ablui præcipe, quia nō
post multos dies beatæ huius mansioñis con-
fortium, & sanctorum, quos patrum aspexisti
confessum, voti compos percipies. Manè factō
cum familiari cuidam suo visionem retulif-
set, ille sapienter rem coniiciens: macula, in-
quit hæc vesti tuæ illita nihil aliud est pater,
vt æstimo, quām memoria iniuriæ ciuium tuo
rum, qui te anno superiore Colonia expule-
runt, quibus te diuinæ pietatis respectu iam
olim oportuerat admissi huius veniam dedis-
se. Hæc quod bona venia dixerim, pectori tuo
tenacius, quam æquum sit insidens, & amaris-
simo moerore contra fas mentem tuam deco-
quens, cæteram sanctissimæ conuersationis
tuæ claritatem molesta quadam caligine ob-
ducit & obscurat.

Archiepiscopus conscientiæ suæ testimo-
nio coniunctus, ne inficiaretur quod laudie-
bat, reatum suum humiliter agnouit, statimq;
destinatis circumquaque nuncijs, ciues om-
nes Colonizæ, quos in ultionem iniuriæ suæ

excom-

excommunicatos vrbe fugauerat, ad se euocauit, eisque proxima festiuitate Paschali, nam in Quadragesima visionem viderat, non solum communionem Ecclesiasticam, sed etiam bona sua omnia, quæ direpta fuerant, benignissimè restituit. Sic grauis illa tempestas, que in ritu Diabolico suscitata totam concusserat Coloniā, conquieuit, pater filios, filij parentes recognouerunt. Archiepiscopus amaritudine, populus metu & sollicitudine, ciuitas liberata est sollicitudine. Archiepiscopus iam principio sepulturam sibi prouiderat Coloniæ in Ecclesia beatæ Mariæ, quæ dicitur adgudus. Postmodum offensus temeritate Colonensis, qua in eum inaudita rabie debachauit, non modò animum, sed corpus quoque suum de Colonia in Sigeberg transferendum censuit, ibique sepeliri omni modo debuiuit. Cumque appropinquante die vocatio nis suæ, Coloniæ ægrotaret, iamque in extremo spiritu constitutus, animaduerteret populum Colonensem grauiter nimis ferre, quod tam desiderabili thesauro defraudandus esset, paululum resumpto spiritu in lecto condidit, acceptaque stola pontificali, ut videlicet verbis inesset plus authoritatis, familiares filios sub testificatione nominis diuini adiurauit, ne alibi eum quam in Sigeberg ponirent. Factum est ergo quod iusserat. Defunctus enim post modicum gloria ingenti, magno Cleri & plebis studio, summo matronarum

Colo-

Coloniensem luctu in Sigeberg delatus, atque in medio Ecclesiae sepultus est, ubi quotidie per eius interuentum fideliter postulantibus multa praestantur diuinæ opitulationis beneficia.

*Gregor. Turon. lib. 7. ca. 1. historia Francorum.
De Saluio Episcopo defuncto, ad celos deducto, corporiq[ue] rursum restituto, deq[ue] eius doctrina & virtutibus.*

CAP. XXXVII.

SAluius Episcopus, ut ipse referre erat solitus, diu in habitu seculari commoratus, cum iudicibus saeculi mundiales causas est executus, nunquam tamen se in his concupiscentijs obligans, quibus adolescentium animus solitus est implicari. Iam cum diuini spiramenti odor interna viscerum attigisset, intellectusque vir iam tunc diuinitati deditus, melius esse vti paupertate cum DEI timore, quam seculi pereuntis lucra sectari, in quodam monasterio diu sub regula à patribus instituta versatus est. Iam vero cum in robore maiori tam intellectus quam etatis euectus esset, defuncto Abbe, qui huic monasterio prærat, alendi gregis suscipit officium. Et qui se magis fratribus publicum pro correctiōe redere debuerat, fit assumpto honore remotior: illicò sibi secretiorem cellulam querit. Nam in priore, ut ipse adserebat, amplius quam novem vicibus nimia exesus abstinentia, pelle corporis demutauit, deinde accepto honore,

cum